

Второ съобщение

Завладяване на Ханаанската земя чрез победа над сатанинските сили

Пасажи от Писанията: Ис. Нав. 1:2, 6, 11; 5:13-15; 6:1

- I. В Стария Завет виждаме една типология, една съвкупност от праобрази, а в Новия Завет виждаме цялостното изпълнение на тази типология, свързана с Божиата икономика – 1 Кор. 10:3-4, 1, 11.**
- II. Книгата Исус Навин съдържа дълбоки праобрази – 1:13; 2:18; 3:3, 10-11; 5:12; 6:6.**
- III. Вътрешното и същинско значение на книгата Исус Навин е превземането на земята – 1:2, 6; 5:12.**
- IV. За да можем да разберем важноста на влизането на израилтяните в Ханаанската земя и тяхното воюване в нея, трябва да знаем, че от типологична гледна точка Ханаан има едно двойно значение – Кол. 1:12; Еф. 1:3; 2:2; 6:12:**
 - A. От положителна гледна точка, богатата Ханаанска земя типизира всесъдържащия Христос с Неговите неизследими богатства – Втзк. 8:7-10; Кол. 1:12; Еф. 3:8:**
 1. Добрата земята е окончателният праобраз на Христос в Писанията – Втзк. 8:7.
 2. Добрата земя, Ханаанската земя, е един праобраз на Христос, Който е всичко във всички и е всичко за нас – Еф. 3:8.
 3. В Библията земята е един образ, един символ на Христос – Бит. 1:9; 2 Петр. 3:5:
 - а. Земята, която се показва от водите на смъртта третия ден в Битие 1:9-10 и 13 е праобраз на възкръсналия Христос, Който излезе от смъртта на третия ден.
 - б. В Битие 1:11-12 и 24-25 виждаме, че от земята произлязоха най-различни видове живот. Това означава, че Христос е източникът на всички видове живот.
 - в. Божието намерение, разкрито в Писанията, се състои в това Христос да бъде нашата земя – Втзк. 8:7-10.
 4. Христос като добрата земя, като земята, която се показва от водите на смъртта, е изобразен от Ханаанската земя – Бит. 1:9; Ис. Нав. 1:13.
 - B. От отрицателна гледна точка, Ханаан символизира въздушната част, небесната част на тъмното царство на Сатана, поднебесната, която е изпълнена от силите на Сатана – Еф. 2:2; 6:12:**
 1. Сатана си има власт и ангели, които са негови подчинени и представляват началствата, властите и управителите на тъмнината в този свят. Следователно Сатана си има царство и това е властта на тъмнината – Деян. 26:18; Мт. 12:26; 25:41; Еф. 6:12; Кол. 1:13.
 2. Божият враг Сатана винаги прави всичко по силите си, за да попречи на Божиите хора да се наслаждават на всесъдържащия Христос като на добрата земя. До ден-днешен силите на злото забулват очите на Божиите хора и им пречат да видят всесъдържимостта на Христос – 2:8, 18; 2 Кор. 4:3-4.
 3. Посланието към Ефесяните ни показва, че поднебесната, или небесните места, се състоят от различни нива, или слоеве – 1:3; 2:2; 6:12:
 - а. Христос се намира в най-висшето ниво или слой, за да бъде всичко за нас като нашата добра земя – Втзк. 8:7-10.
 - б. Поднебесната, или небесните места, си имат и по-нисш слой – въздухът, в който Сатана, който е князът на въздушната власт, пречи на хората по земята да се свързват с Бога и да приемат Христос. Това се типизира от ханаанците, които пречеха на Израил да влезе в добрата земя – Еф. 2:2.

в. Ханаанците типизират падналите ангели, бунтовните ангели, които следват Сатана и са се превърнали във началствата, властите и управителите в царството на Сатана, т.е. в духовните сили на злото в поднебесната – Откр. 12:4, 7; Еф. 6:12.

В. В Ефесяни се говори за двата типологически аспекта на значението на Ханаан. В този смисъл може да се каже, че книгата Исус Навин в Стария Завет е подобна на Ефесяни, защото и в двете книги се говори за „Ханаан“:

1. В момента, в който израилтяните влязоха в Ханаан, те започнаха да се наслаждават на Христовите богатства и да воюват – Ис. Нав. 5:12; 6:1-21.
2. В Ефесяни 3:8 се говори за Христовите богатства, а в 1:3, 2:6 и 6:12 се говори за поднебесната. Това показва, че в църквата трябва да се наслаждаваме на Христовите богатства и да участваме в духовното воюване.
3. Без книгата Исус Навин не бихме могли да получим пълно разбиране за духовното воюване в Ефесяни 6:10-20.

V. Ако искаме да завладеем добрата земя за изпълнението на Божиата цел, трябва да се включим в духовното воюване и да победим сатанинските сили – Ис. Нав. 6:21:

А. Трябва да осъзнаем необходимостта от духовно воюване – воюването между царството на Сатана и царството на Бога – Мт. 6:10; 7:21; 12:26, 28; Ис. 14:12-14.

Б. Когато Израил се готвеше да завземе Ханаанската земя, тя беше пълна с демонично обладани народи, с идолопоклонници и с нефилими – Чис. 13:33.

В. Понеже в Ханаанската земя живееха нефилими – които бяха резултат от смесението между падналите ангели и падналите човеци – Бог заповяда на израилтяните да завладеят тази земя и да изтребят всичко живо в нея, за да може да се очисти човешката раса – Втзк. 7:1-2:

1. Съгласно божествената мисъл, народите в Ханаанската земя трябваше да бъдат изтребени, защото те бяха дяволски и се бяха смесили с бесовете – 2-ри стих; Ис. Нав. 11:21-22; 14:6-14.
2. Ханаанците символизируют не само падналите ангели, но и човешките същества, които са свързани със злите духове, със сатанинските сили на тъмнината във въздуха – Чис. 14:45.

Г. Борбата на израилтяните с жителите на земята изобразява невидимата духовна борба, която се води зад видимата сцена на земята – Дан. 10:10-21; Еф. 6:10-20:

1. За нас е изключително важно да видим, че „зад кулисите“ се води духовна борба – една борба, която е невидима за човешките очи.
2. Освен войната на земята, също така се води война между Бога и сатанинските сили във въздуха – 2:2; 6:12.

Д. Борбата на израилтяните срещу ханаанците за завладяване и наслаждение на добрата земя типизира духовното воюване на цялата църква, включваща всички части в борбата срещу „духовните сили на злото в поднебесната“ (12-ти стих), за да могат светиите да се наслаждават на Христос като на всесъдържащата земя.

Е. Христос е нашата добра земя; Бог иска ние да придобием Христос, но между нас и добрата земя се намира цял слой дяволски, демонични сили. Ако искаме да завладеем добрата земя за свое наслаждение, трябва да победим тези сатанински сили – Кол. 1:12-13; 2:15; Еф. 3:18; 6:11-12:

1. Съществува една изключително реална духовна война, в която трябва да вземем участие. Трябва да водим борба за придобиването на всесъдържащия Христос с цел изграждането на църквата като Тяло Христово, на новия човек и на Божието царство – ст. 10-12; 1 Тим. 6:12а; 2 Тим. 2:3-4; Кол. 1:13, 18; 2:19; 3:10-11.
2. Ако искаме да притежаваме Христос за свое наслаждение, трябва да сме един корпоративен воин – църквата като Тялото Христово – и да воюваме срещу сатанинските сили и да ги побеждаваме, за да можем да придобиваме повече от

Христос за изграждането на Тялото Христово, за установяването и разпространяването на Божието царство, така че Христос да може да се завърне и да наследи земята – Еф. 3:8; 4:16; Мт. 24:14; Откр. 11:15.

VI. За да участваме в духовното воюване, трябва да видим видението, разкриващо Христос като военачалник на Господното войнство – Ис. Нав. 5:13-14:

А. Исус Навин беше видимият военачалник на Господното войнство, а Христос беше невидимият Военачалник, Който воюваше за Израил срещу седемте племена на ханаанците – 14-ти стих.

Б. Поради видението на Христос като Военачалник на Господното войнство Исус Навин беше длъжен постоянно да стои на позицията на освещението (святостта) – 15-ти стих:

1. Святостта е природата и качеството на това да бъдем святи – Римл. 1:2.

2. Освещението (за Бога) е практичният ефект, дейността на характера и окончателното състояние на нашето освещаване – 6:19, 22.

VII. Трябва да знаем кои са жизнените фактори, които помогнаха на израилтяните да извоюват победа в първото си сражение – Ис. Нав. 6:1-20:

А. Затварянето на Ерихон и прекъсването на излизането и влизането в града означава, че силите на тъмнината, духовните сили на злото в поднебесната, бяха вързани – Мт. 12:29; Еф. 6:12.

Б. Не беше необходимо Божият народ да прави нищо, за да унищожи Ерихон.

В. Те трябваше просто да вярват в Бога и да се уповават на Него, да слушат наставленията на Военачалника на израилевата войска и да възвеличават Христос чрез носенето на ковчега на завета – Ис. 6:3-11.

Г. Носенето на ковчега на завета от свещениците показва, че първото нещо, което трябва да правим в духовното воюване, е да възвеличаваме Христос, да Му даваме първенството, превъзходството във всичко – стих. 4, 7-11; Кол. 1:18:

1. Когато израилтяните атакуваха Ерихон, те направиха това под предводителството на Христос, типизиран от ковчега на завета – Ис. Нав. 5:14; 6:3-11.

2. Ковчегът на завета, като праобраз на Христос, Който беше техният Главнокомандващ, застана начело на шурма срещу враговете – 4-ти стих.

Д. Да мълчим до издаването на заповедта за викане означава да вършим всичко според Господа, без да изразяваме каквито и да било мисли, мнения или чувства – 10-ти стих.

Е. Победата над Ерихон в първата битка, която израилтяните спечелиха, след като прекосиха река Йордан, не беше спечелена чрез воюване, а чрез затръбяването на тръбите и чрез викането, символизиращи свидетелстването и възвестяването на Бога с Христос (ковчега на завета) чрез вяра в Божието наставление – стих. 2-5.

VIII. Уникалният принцип е, че духовната победа не зависи от воюването, а от хвалението – 2 Лет. 20:20-22:

А. Трябва да се научим да побеждаваме Сатана чрез хваление.

Б. Хората, които хвалят и славословят Бога, се издигат над всичко и постоянно побеждават благодарение на хвалението си. Това е един принцип и факт – Евр. 11:30, 33-34; 13:15.